

[Axel Kristensen.]

eget udvalgs indstilling reglerne for de kommunale myndigheders medvirken ved byplanens udarbejdelse og administration.

Naturligvis kan vi ikke medvirke til denne ministerbemyndigelseslovs gennemførelse og dermed skyde det folkevalgte element helt ud. Vi anerkender helt og fuldt — det vil jeg meget gerne understrege — at der her er en opgave, der skal løses; er de kommunale organisationer ikke i stand til at løse opgaven — og det er de måske ikke, fordi de er skabt i andre tider og under andre forhold og derfor med andre opgaver for øje — vel, så lad os drøfte sådanne ændringer, som er nødvendige, men vi vil ikke erstatte folkestyrets organer med en ministermagt, og da slet ikke når det gælder en regering med den opfattelse af ejendomsret og af rimelighed, som den nuværende regering repræsenterer.

Det er også ejendommeligt, at erhvervenes repræsentanter overhovedet ikke nævnes ved sammensætningen af det udvalg, man vil nedsætte. Når erhvervene ikke er blevet spurgt, mon det så ikke skulle være, fordi man overhovedet ikke finder rimelige arealer til erhvervsformål? Man skal gå rundt med hatten i hånden og lede efter et sted, hvor man kan lægge en erhvervsvirksomhed i dette område.

I § 5 siges det rent ud, at det er meningen, at man ud over planlægningen vil lade staten købe arealer, så den kan beherske udviklingen, hvad angår tid og økonomi. Dette kan vi naturligvis slet ikke være med til. Hvis man vil se på udviklingen, siden folkettinget gav administrationen så stor indflydelse på den, som man har gjort det gennem byplanlov, byudviklingslov og boligstøttelove, der gennem statsfinansiering af byggeriet gav regeringen så stor magt, og hertil lægger ulemperne for en naturlig udvikling i kraft af huslejelovens forskellige huslejeniveauer — huslejeniveauerne er forskellige og bestemmer derfor, hvor folk skal bo, så de ikke kan flytte hen, hvor det er praktisk for dem at bo — så ser man, at

der stadig mangler boliger, at der ikke er de fornødne arealer til rådighed, hverken for boligbyggeri eller erhvervsbyggeri, hvorfor der opstår ganske urimelige grundpriser. Arbejdernes Boligselskab er ved at købe 4 store gårde ved Brønsholm, rene landbrugsarealer, og byder dem op i 10 000 kr. pr. td. land, finansieret af den danske stat. Det er den planlægning, vi har i øjeblikket. Så er det ganske naturligt, at der opstår disse helt urimelige grundpriser.

Vi ser, at i en af de få kommuner, nemlig Gladsakse kommune, der har gjort noget for at skabe industrikvarterer — det var, før kommunen fik den nuværende borgmester, det må jeg måske have lov til at sige — dér tager indbyggerne ind til København på arbejde, og funktionærer og arbejdere fra København rejser ud til Gladsakses industrikvarter, fordi boligerne i Gladsakse er nye og derfor dyrere end dem, hvis leje man kunstigt holder nede i det københavnske distrikt. Hele dette rejseri er jo tåbeligt, men det er en følge af en forkert politik, og ved bedømmelsen af de trafikproblemer, som ligger for, må der tages hensyn dertil. Det må ikke fortsætte. For mig at se er hele den plan, som man de sidste 10-12 år har forsømt at lave, én stor fallit, som man nu vil dække over ved den samling hastelove, vi stilles over for umiddelbart før samlingens slutning.

Men denne fallit kan ikke skjules, og den skal ikke skjules. Hvis samfundet, d. v. s. stat, kommuner, jordlovsudvalg og stasfinansierede foreninger, opkøber al den jord, hvor det er tilladt at bygge, får vi urimeligt høje priser for byggearealer, for så forsvinder konkurrencen. Det skal ikke skjules, at byplanarbejdet har været et arbejde med detaljer, smukke og meget udmærkede detaljer, men ikke arbejde med de store problemer, der skulle løses. For at kunne beherske detaljerne har man taget alt for små arealer ud til bygge-zoner, så folk, der vil bygge til erhvervsvirksomhed, må gå rundt og lede efter arealer.